

fige, at jeg har været saa lykkelig i mit Liv at finde megen Velvillie; det lader til, at det først er i en ældre Alder, at jeg skal gjøre Beskjendtskab med andre Følelser — men det er iøvrigt ikke Noget, som kan bringe mig til at fravige, hvad jeg anseer for min Pligt. Forsaavidt der saaledes er blevet hentydet til den Betydning, det skulde have paa min Færd, om der er viist mig Velvillie, skal jeg i Parenthes bemærke, at jeg ingenfinde har staaet i noget Forhold til Nyljøbing paa Falsler, undtagen da jeg var tiltalt for at have gjort det første Forsøg paa at kurere Landboerne for deres altfor store Kjærlighed til Absolutismen; det Samme gjælder om Aalborg; jeg har ingenfinde staaet i personlig Berøring med det, og fra et reent politisk Standpunkt har det ikke kunnet have noget særdeles Tiltalende for mig. Men det er min Natur, som det er min Pligt, at fatte Gudhed og Velvillie for, hvad jeg har at gjøre med, og i den Henseende gjøre det Gavn, jeg kan, og skulde jeg nogenfinde komme i det Tilfælde at kunne gjøre den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) noget Gavn, vil han see, at mit Hjerte ogsaa har Plads for ham.

Hvad selve Spørgsmaalet angaaer, skal jeg bemærke, at under alle de Forhandlinger, som have fundet Sted om Sernbanevesenet, har jeg ved et forunderligt Spil af Tilfældet — uagtet jeg, siden jeg kom til Skjelsaar og Alder, har været med ved de fleste af de Spørgsmaal, som have været forhandlede her i Landet — ikke udtalt nogenfomhelst Mening uden den, jeg som Ordfører i Landstinget var forpligtet til at udtale, og der indskrænkede jeg mig til en overmaade beskedne Rolle. Det vil nemlig erindres, at Loven kom ind i Landstinget lige imod Slutningen af Sessionen og efter meget stormfulde Debatter her i Thinget, der sluttede sig til tidligere Forhandlinger, som slet ikke havde berørt mig; jeg indskrænkede mig da, som sagt, til den meget beskedne Rolle, at raade Landstinget til at afstaae fra al egen og selvstændig Indgriben i Sagens Ordning, men derimod at tage den hele Situation, saaledes som den forelaa mellem Folkethinget og Regjeringen, og søge, om jeg tør bruge dette Udtryk, at finde Kræfternes Parallelogram, en

Løsning, som muligens kunde føre til et praktisk Resultat. Det var saaledes en meget beskedne Rolle, jeg paatog mig ved at give Landstinget dette Raad, et Raad, som det fulgte. — Veile blev i disse Forhandlinger ikke nævnet med et eneste Ord, Fredericia blev maaskee nævnt, men ganske viist ikke af Hensyn til dets særlige Interesser, og allermindst af Hensyn til den derværende Handel — der er maaskee i Forbigaaende sagt, at da Fredericia er den ene af de to Byer paa Østkysten, hvor der kan finde en Tilgang af større Skibe Sted, kunde det medføre, at et langt større Opland, end der ellers hører til Fredericia, kunde drage Nytte af Havnen, naar den kom i Forbindelse med et Sernbanesystem. — Hvad der derimod er lagt størst Vægt paa, som ogsaa er det, paa hvilket jeg lægger en særdeles Vægt, og som gjør, at jeg ikke vil foretage nogenfomhelst Skridt i den Retning, som den ærede Rigsdagsmand har anbefalet, det er, at, hvad enten Sernbanen føres igennem Fredericia, eller hvorledes den end føres igennem Jylland, skal man ikke stille Forbindelsen med Verne og med Kjøbenhavn i et ugunstigere Forhold ligeoverfor Forbindelsen med Syden, end nødvendigt er. Der er visse Fortrin, som Landforbindelsen sydpaa har af Naturen, og som man ikke kan eller bør undlade at benytte, og der er visse Vanskeligheder med Hensyn til Forbindelsen nordpaa; men man skal ikke stille denne sidste ugunstigere, end det er nødvendigt, og at Jyllands Forbindelse med Verne og med Kjøbenhavn hør haves over Fredericia, det er en Ting, man kan læse sig til paa Kortet; sekundaire Betragtninger kunne naturligviis ogsaa her komme til, men om Banen skal føres over Fredericia og Veile, det er Noget, som aldeles ligger udenfor, hvad der her er Tale om. Naar den ærede Rigsdagsmand har villet reducere det Hele til en blot Bekvemmelighed for Kjøbenhavnerne, saa feiler han atter; der er ingen Tvivl om, at Konstruktionen af det hele Sernbaneanlæg vil i Tidernes Løb have en meget betydelig Indflydelse paa alle Omsetningsforhold, og at de materielle Interesser ligeledes i Tidernes Løb atter ville have Indflydelse paa Anstuelserne og Sindelagets Retning, er Noget; som al Erfaring har viist; derfor har jeg